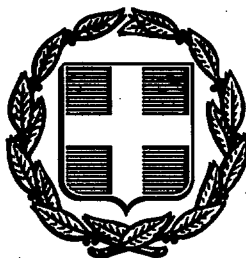

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 13

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1923

Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης «για τον περιορισμό της ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις», που υπογράφτηκε στο Λονδίνο στις 19 Νοεμβρίου 1976.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η βουλή

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Διεθνής Σύμβαση «για τον περιορισμό της ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις», που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 19 Νοεμβρίου 1976. Το κείμενο της σύμβασης αυτής σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON LIMITATION OF LIABILITY

FOR MARITIME CLAIMS, 1976

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION

HAVING RECOGNIZED the desirability of determining by agree– ment certain uniform rules relating to the limitation of liabil– ity for maritime claims, HAVE DECIDED to conclude a Convention for this purpose and have thereto agreed as follows:

CHAPTER I. THE RIGHT OF LIMITATION

ARticle 1

Persons entitled to limit liability

1. Shipowners and salvors, as hereinafter defined, may limit their liability in accordance with the rules of this Convention for claims set out in Article 2.

2. The term »shipowner» shall mean the owner, charterer, manager and operator of a seagoing ship.

3. Salvor shall mean any person rendering services in direct connexion with salvage operation. Salvage operations shall also include operations referred to in Article 2, paragraph 1 (d), (e) and (f).

4. If any claims set out in Article 2 are made against any person for whose act, neglect or default the shipowner or salvor is responsible, such person shall be entitled to avail himself of the limitation of liability provided for in this Convention.

5. In this Convention the liability of a shipowner shall include liability in an action brought against the vessel her– self.

6. An insurer of liability for claims subject to limitation in accordance with the rules of this Convention shall be entitled to the benefits of this Convention to the same extent as the assured himself.

7. The act of invoking limitation of liability shall not constitute an admission of liability.

Article 2

Claims subject to limitation

1. Subject to Articles 3 and 4 the claims, whatever the basis of liability may be, shall be subject to limitation of liability:

(a) claims in respect of loss of life or personal injury or loss of or damage to property (including damage to harbour works basins and waterways and aids to navigation), occuring on board or in direct connexion with the operation of the ship or with salvage operations, and consequential loss resulting therefrom;

(b) claims in respect of loss resulting from delay in the carriage by sea of cargo, passengers or their luggage;

(c) claims in respect of other loss resulting from infrigement of rights other than contractual rights occuring in direct connexion with the operation of the ship or salvage operations;

(d) claims in respect of raising, removal, destruction or the rendering harmless of a ship which is sunk, wrecked, stranded or abandoned, including anything that is or has been on board such ship;

(e) claims in respect of the removal, destruction or the rendering harmless of the cargo of the ship;

(f) claims of a person other than the person liable in respect of measures taken in order to avert or minimize loss for which the person liable may limit his liability in accordance with this Convention, and further loss caused by such measures.

2. Claims set out in paragraph 1 shall be subject to limitation of liability even if brought by way of recourse of for indemnity under a contract or otherwise. However, claims set out under paragraph 1 (d), (e) and (f) shall not be subject to limitation of liability to the extent that they relate to remuneration under a contract with a person liable.

Article 3

Claims excepted from limitation

The rules of this Convention shall not apply to:

(a) claims for salvage or contribution in general average:

(b) claims for oil pollution damage within the meaning of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, dated 29 November 1969 or of any amendment or Protocol thereto which is in force;

(c) claims subject to any international convention or national legislation governing or prohibiting limitation of liability for nuclear damage:

(d) claims against the shipowner of a nuclear ship for nuclear damage;

(e) claims by servants of the shipowner or salvor whose duties are connected with the ship or the salvage operations, including claims of their heirs, dependants or other persons entitled to make such claims, if under the law governing the contract of service between the shipowner or salvor and such servants the shipowner or salvor is not entitled to limit his liability in respect of such claims, or if he is by such law only permitted to limit his liability to an amount greater than that provided for in Article 6.

Article 4

Conduct barring limitation

A person liable shall not be entitled to limit his liability if it is proved that the loss resulted from his personal act or omission, committed with the intent to cause such loss, or recklessly and with knowledge that such loss would probably result.

Article 5

Counterclaims

Where a person entitled to limitation of liability under the rules of this Convention has a claim against the claimant arising out of the same occurrence, their respective claims shall be set off against each other and the provisions of this Convention shall only apply to the balance, if any.

CHAPTER II. LIMITS OF LIABILITY

Article 6

The general limits

1. The limits of liability for claims other than those mentioned in Article 7, arising on any distinct occasion, shall be calculated as follows:

(a) in respect of claims for loss of life or personal injury,.

(i) 333.000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons;

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 3.000 tons, 500 Units of Account;

for each ton from 3.001 to 30.000 tons, 333 Units of Account;

for each ton from 30.001 to 70.000 tons, 250 Units of Account; and

for each ton in excess of 70.000 tons, 167 Units of Account,.

(b) in respect of any other claims,.

(i) 167.000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,.

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 30.000 tons, 167 Units of Account;

for each ton from 30.001 to 70.000 tons, 125 Units of Account; and for each ton in excess of 70.000 tons, 83 Units of Account.

2. Where the amount calculated in accordance with paragraph 1 (a) is insufficient to pay the claims mentioned therein in full, the amount calculated in accordance with paragraph 1 (b) shall be available for payment of the unpaid balance of claims under paragraph 1 (a) and such unpaid balance shall rank rateably with claims mentioned under paragraph 1 (b).

3. However, without prejudice to the right claims for less of life or personal injury according to paragraph.2, a State Party may provide in its national law that claims in respect of damage to harbour works, basins and waterways and aids to navigation shall have such priority over other claims under paragraph 1 (b) as is provided by that law.

4. The limits of liability for any salvor not operating from any ship or for any salvor operating solely on the ship to, or in respect of which he is rendering salvage services, shall be calculated according to a tonnage of 1.500 tons.

5. For the purpose of this Convention the ships tonnage shall be the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement rules contained in Annex 1 of the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969.

Article 7

The limit for passenger claims

1. In respect of claims arising on any distinct occasion for loss of life or personal injury to passengers of a ship, the limit of liability of the shipowner thereof shall be an amount of 46.666 Units of Account multiplied by the number of passengers which the ship is authorised to carry according to the ships certificate, but not exceeding 25 million Units of Account.

2. For the purpose of this Article »claims for loss of life or personal injury to passengers of a ship» shall mean any such claims brought by or on behalf of any person carried in that ship:

(a) under a contract of passenger carriage, or.

(b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods.

Article 8

Unit of Account

1. The Unit of Account referred to in Article 6 and 7 is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Articles 6 and 7 shall be converted into the national currency of the State in which limitation is sought, according to the value of that currency at the date the limitation fund shall have been constituted, payment is made, or security is given which under the law of that State is equivalent to such payment. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect at the date in question

for its operations and transactions. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State Party.

2. Nevertheless, those States which are not members of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 may, at the time of signature without reservation as to ratification, acceptance or approval or at the time of ratification, acceptance approval or accession or at any time thereafter, declare that the limits of liability provided for in this Convention to be applied in their territories shall be fixed as follows:

(a) in respect of Article 6, paragraph 1 (a) at an amount of:

(i) 5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons;

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 3.000 tons, 7.500 monetary units;

for each ton from 3.001 to 30.000 tons, 5.000 monetary units;

for each ton from 30.001 to 70.000 tons, 3.750 monetary units; and for each ton in excess of 70.000, 2.500 monetary units; and.

(b) in respect of Article 6, paragraph 1 (b), at an amount of:

(i) 2.5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons;

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 30.000 tons, 2.500 monetary units;

for each ton from 30.001 to 70.000 tons, 1.850 monetary units; and for each ton in excess of 70.000 tons, 1.250 monetary units;

and.

(c) in respect of Article 7, paragraph 1, at an amount of 700.000 monetary units multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to its certificate, but not exceeding 375 million monetary units.

Paragraphs 2 and 3 of Article 6 apply correspondingly to subparagraphs (a) and (b) of this paragraph.

3. The monetary unit referred to in paragraph 2 corresponds to sixty–five and a halfmilligrammes of gold of millesimal fine– ness nine hundred. The conversion of the amounts referred to in paragraph 2 into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

4. The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 1 and the conversion mentioned in paragraph 3 shall be made in such a manner as to express in the national currency of the State Party as far as possible the same real value for the amounts in Articles 6 and 7 as is expressed there in units of account. States Parties shall communicate to the depositary the manner of calculation pursuant to paragraph 1, or the result of the conversion in paragraph 3, as the case may be, at the time of the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or when depositing an instrument referred to in Article 16 and whenever there is a change in either.

Article 9

Aggregation of claims

1. The limits of liability determined in accordance with Article 6 shall apply to the aggregate of all claims which arise on any distinct occasion:

(a) against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or.

(b) against the shipowner of a ship rendering salvage services from that ship and the salvor or salvors operating from such ship and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or.

(c) against the salvor or the salvors who are not operating from a ship or who are operating solely on the ship to, or in respect of which, the salvage services are rendered and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

2. The limits of liability determined in accordance with Article 7 shall apply to the aggregate of all claims subject thereto which may arise on any distinct occasion against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 in respect of the ship referred to in Article 7 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

Article 10

Limitation of liability without constitution of a limitation fund

1. Limitation of liability may be invoked notwithstanding that a limitation fund as mentioned in Article 11 has not been constituted. However, a State Party may provide in its national law that, where an action is brought in its Courts to enforce a claim subject to limitation, a person liable may only invoke the right to limit liability if a limitation fund has been consti– tuted in accordance with the provisions of this Convention or is constituted when the right to limit liability is invoked.

2. If limitation of liability is invoked without the constitution of a limitation fund, the provisions of Article 12 shall apply correspondingly.

3. Questions of procedure arising under the rules of this Article shall be decided in accordance with the national law of the State Party in which action is brought.

CHAPTER III. THE LIMITATION FUND

Article 11

Constitution of the fund

1. Any person alleged to be liable may constitute a fund with the Court or other competent authority in any State Party in which legal proceedings are instituted in respect of claims subject to limitation. The fund shall be constituted in the sum of such of the amounts set out in Articles 6 and 7 as are applicable to claims for which that person may be liable, together with interest thereon from the date of the occurrence giving rise to the liability until the date of the constitution of the fund. Any fund thus constituted shall be available only for the payment of claims in respect of which limitation of liability can be invoked.

2. A fund may be constituted, either by depositing the sum, or by producing a guarantee acceptable under the legislation of the State Party where the fund is constituted and considered to be adequate by the Court or other competent authority.

3. A fund constituted by one of the persons mentioned in paragraph 1 (a), (b) or (c) or paragraph 2 of Article 9 or his insurer shall be deemed constituted by all persons mentioned in paragraph 1 (a), (b) or (c) or paragraph 2, respectively.

Article 12

Distribution of the fund

1. Subject to the provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of Article 6 and of Article 7, the fund shall be distributed among the claimants in proportion to their established claims against the fund.

2. If, before the fund is distributed, the person liable, or his insurer, has settled a claim against the fund such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

3. The right of subrogation provided for in paragraph 2 may also be exercised by persons other than those therein mentioned in respect of any amount of compensation which they may have paid, but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

4. Where the person liable or any other person establishes that he may be compelled to pay, at a later date, in whole or in part any such amount of compensation with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation pursuant to paragraphs 2 and 3 had the compensation been paid before the fund was distributed, the Court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

Article 13

Bar to other actions

1. Where a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any person having made a claim against the fund shall be barred from exercising any right in respect of such claim against any other assets of a person by or on behalf of whom the fund has been constituted.

2. After a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any ship or other property, belonging to a person on behalf of whom the fund has been constituted, which has been arrested or attached within the jurisdiction of a State Party for a claim which may be raised against the fund, or any security given, may be released by order of the Court or other competent authority of such State. However, such release shall always be ordered if the limitation fund has been constituted:

(a) at the port where the occurence took place, or, if it took place out of port, at the first port of call thereafter; or.

(b) at the port of disembarkation in respect of claims for loss of life or personal injury; or.

(c) at the port of discharge in respect of damage to cargo; or.

(d) in the State where the arrest is made.

3. The rules of paragraphs 1 and 2 shall apply only if the claimant may bring a claim against the limitation fund before the Court administering that fund and the fund is actually available and freely transferable in respect of that claim.

Article 14

Governing law

Subject to the provisions of this Chapter the rules relating to the constitution and distribution of a limitation fund, and all rules of procedure in connexion therewith, shall be governed by the law of the State Party in which the fund is constituted.

CHAPTER IV. SCOPE OF APPLICATION

Article 15

1. This Convention shall apply whenever any person referred to in Article 1 seeks to limit his liability before the Court of a State Party or seeks to procure the release of a ship or other property or the discharge of any security given within the jurisdiction of any such State. Nevertheless, each State Party may exclude wholly or partially from the application of this Convention any person referred to in Article 1 who at the time when the rules of this Convention are invoked before the Courts of that State does not have his habitual residence in a State Party or does not have his principal place of business in a State Party or any ship in relation to which the right of limitation is invoked or whose release is sought and which does not at the time specified above fly the flag of a State Party.

2. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to vessels which are:

(a) according to the law of that State, ships intended for navigation on inland waterways;

(b) ships of less than 300 tons.

A State Party which makes use of the option provided for in this paragraph shall inform the depositary of the limits of liability adopted in its national legislation or of the fact that there are none.

3. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to claims arising in cases in which interests of persons who are nationals of other States Parties are in no way involved.

4. The Courts of a State party shall not apply this Convention to ships constructed for, or adapted to, and engaged in, drilling:

(a) when that State has established under its national legislation a higher limit of liability than that otherwise provided for in Article 6; or.

(b) when that State has become party to an international convention regulating the system of liability in respect of such ships.

In a case to which sub-paragraph (a) applies that State Party shall inform the depositary accordingly.

5. This Convention shall not apply to:

(a) air-cushion vehicles;

(b) floating platforms constructed for the purpose of exploring or exploiting the natural resources of the sea-bed or the subsoil thereof.

CHAPTER V. FINAL CLAUSES

Article 16

Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as the Organi-

zation») from 1 February 1977 until 31 December 1977 and shall thereafter remain open for accession.

2. All States may become parties to this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or.

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or.

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary–General of the Organization (hereinafter referred to as» the Secretary–General).

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following one year after the date on which twelve States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance, approval or accession.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or signs without reservation as to ratification, acceptance or approval, in respect of this Convention after the requirements for entry into force have been met but prior to the date of entry into force, the ratification, acceptance, approval or accession or the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, shall take effect on the date of entry into force of the Convention or on the first day of the month following the ninetieth day after the date of the signature or the deposit of the instrument, whichever is the later date.

3. For any State which subsequently becomes a Party to this Convention, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of ninety days after the date when such State deposited its instrument.

4. In respect of the relations between States which ratify, accept, or approve this Convention or accede to it, this Convention shall replace and abrogate the International Convention relating to the Limitation of the Liability of Owners of Sea–going Ships, done at Brussels on 10 October 1957, and the International Convention for the Unification of certain Rules relating to the Limitation of Liability of the Owners of Sea–going Vessels, signed at Brussels on 25 August 1924.

Article 18

Reservations

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, reserve the right to exclude the application of Article 2 paragraph 1 (d) and (e). No other reservations shall be admissible to the substantive provisions of this Convention.

2. Reservations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.

3. Any State which has made a reservation to this Convention may withdraw it at any time by means of a notification addressed to the Secretary–General. Such withdrawal shall take effect on the date the notification is received. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date the notification is received by the Secretary–General, the withdrawal shall take effect on such later date.

Article 19

Denunciation

1. This Convention may be denounced by a State Party at any time after one year from the date on which the Convention entered into force for that Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary–General.

3. Denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of one year after the date of deposit of the instrument, or after such longer period as may be specified in the instrument.

Article 20

Revision and amendment

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the States Parties to this Convention for revising or amending it at the request of not less than one–third of the Parties.

3. After the date of the entry into force of an amendment to this Convention, any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited shall be deemed to apply to the Convention as amended, unless a contrary intention is expressed in the instrument.

Article 21

Revision of the limitation amounts and of Unit of Account or monetary unit

1. Notwithstanding the provisions of Article 20, a Conference only for the purposes of altering the amounts specified in Articles 6 and 7 and in Article 8, paragraph 2, or of substituting either or both of the Units defined in Article 8, paragraphs 1 and 2, by other units shall be convened by the Organization in accordance with paragraphs 2 and 3 of this Article.

An alteration of the amounts shall be made only because of a significant change in their real value.

2. The Organization shall convene such a Conference at the request of not less than one fourth of the States Parties.

3. A decision to alter the amounts or to substitute the Units by other units of account shall be taken by a two–thirds majority of the States Parties present and voting in such Conference.

4. Any State depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession to the Convention, after entry into force of an amendment, shall apply the Convention as amended.

Article 22

Depositary

1. This Convention shall be deposited with the Secretary–General.

2. The Secretary–General shall:

(a) transmit certified true copies of this Convention to all States which were invited to attend the Conference on Limitation of Liability for Maritime Claims and to any other States which accede to this Convention;

(b) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

(i) each new signature and each deposit of any instrument

and any reservation thereto together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Convention or any amendment thereto;

(iii) any denunciation of this Convention and the date on which it takes effect;

(iv) any amendment adopted in conformity with Articles 20 or 21;

(v) any communication called for by any Article of this Convention.

3. Upon entry into force of this Convention, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-general to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 23

Languages

This Convention is established in a single original in the English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this nineteenth day of November one thousand nine hundred and seventy - six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Convention.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΓΙΑ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ 1976

ΤΑ ΚΡΑΤΗ - ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΑΥΤΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την επιθυμία να καθορίσουν με συμφωνία ορισμένους ομοιόμορφους κανόνες σχετικά με τον περιορισμό της ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν Σύμβαση και, για το σκοπό αυτόν, συμφώνησαν τα εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι. ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ

Άρθρο 1

Πρόσωπα που δικαιούνται να περιορίσουν ευθύνη

1. Πλοιοκτήτες και πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής, όπως καθορίζονται παρακάτω, μπορούν να περιορίσουν την ευθύνη τους, σύμφωνα με τους κανόνες της Σύμβασης αυτής για απαιτήσεις που προβλέπονται στο Άρθρο 2.

2. Ο όρος «πλοιοκτήτης» σημαίνει τον ιδιοκτήτη, ναυλωτή, εφοπλιστή και διαχειριστή θαλασσοπλοούντος πλοίου.

3. Πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής σημαίνει εκείνο που παρέχει υπηρεσίες που συνδέονται άμεσα με επιχειρήσεις επιθαλάσσιας αρωγής. Επιχειρήσεις επιθαλάσσιας αρωγής περιλαμβάνουν και τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 2, παράγραφος 1 (δ), (ε) και (στ).

4. Εάν κάποια από τις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στο Άρθρο 2 στρέφεται κατά οποιουδήποτε προσώπου, που, για πράξη, αμέλεια ή παράλειψή του, είναι υπεύθυνος ο πλοιοκτήτης ή πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής, το πρόσωπο αυτό δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη όπως προβλέπει η Σύμβαση αυτή.

5. Στη Σύμβαση αυτή, η έκφραση «ευθύνη του πλοιοκτήτη» περιλαμβάνει την ευθύνη που απορρέει από απαίτηση που στρέφεται κατά του πλοίου.

6. Ο ασφαλιστής ευθύνης για απαιτήσεις που υπόκεινται σε περιορισμό, σύμφωνα με τους κανόνες της Σύμβασης αυτής, θα δικαιούται τα ευεργετήματα της Σύμβασης αυτής στην ίδια έκταση σαν τον ίδιο τον ασφαλισμένο.

7. Η επίκληση του περιορισμού της ευθύνης δεν συνιστά αποδοχή της ευθύνης.

Άρθρο 2

Απαιτήσεις που υπόκεινται σε περιορισμό

1. Με την επιφύλαξη των Άρθρων 3 και 4, οι παρακάτω απαιτήσεις θα είναι αντικείμενο περιορισμού ευθύνης ανεξάρτητα από τη βάση της ευθύνης:

(α) Απαιτήσεις που προέρχονται από απώλεια ζωής ή σωματικές βλάβες από απώλεια ή ζημιά σε πράγματα (περιλαμβάνοντας ζημιές σε λιμενικά έργα, δεξαμενές, διαύλους και βοηθήματα της ναυσιπλοΐας), που συνέβησαν πάνω στο πλοίο ή σε άμεση σχέση με την εκμετάλλευση του πλοίου ή με επιχειρήσεις επιθαλάσσιας αρωγής και από κάθε άλλη απώλεια που προήλθε σαν συνέπειά τους.

(β) Απαιτήσεις για κάθε βλάβη που προέρχεται από απώλεια από καθυστέρηση στη θαλάσσια μεταφορά φορτίου, επιβατών ή των αποσκευών τους.

(γ) Απαιτήσεις που προέρχονται από άλλες απώλειες οι οποίες προέρχονται από προσβολή εξωσυμβατικών δικαιωμάτων σε άμεση σχέση με την εκμετάλλευση του πλοίου ή τις επιχειρήσεις επιθαλάσσιας αρωγής.

(δ) Απαιτήσεις σχετικές με την ανέλκυση, μετακίνηση, καταστροφή ή εξουδετέρωση επιβλαβών συνεπειών πλοίου που έχει βυθισθεί, ναυαγήσει, προσαράξει ή εγκαταλειφθεί, περιλαμβάνοντας και ο,τιδήποτε βρίσκεται ή βρισκόταν πάνω σ' αυτό το πλοίο.

(ε) Απαιτήσεις σχετικές με τη μετακίνηση, καταστροφή ή εξουδετέρωση των επιβλαβών συνεπειών στο φορτίο του πλοίου.

(στ) Απαιτήσεις προσώπου άλλου, εκτός από εκείνο που είναι υπεύθυνο, σχετικά με μέτρα που πάρθηκαν για να αποτρέψουν ή να μειώσουν τη ζημιά, για την οποία το υπεύθυνο πρόσωπο θα μπορούσε να περιορίσει την ευθύνη του, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, καθώς και την περαιτέρω ζημιά που προκλήθηκε από τέτοια μέτρα.

2. Απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 υπόκεινται σε περιορισμό της ευθύνης ακόμη και εάν είναι αντικείμενο αγωγής που βασίζεται σε σύμβαση ή όχι, αναγωγής ή εγγύησης. Εν τούτοις, για απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (δ), (ε) και (στ) δεν εφαρμόζεται περιορισμός της ευθύνης, στο μέτρο που σχετίζονται με αποζημίωση βάσει σύμβασης που έγινε με το υπεύθυνο πρόσωπο.

Άρθρο 3

Απαιτήσεις που εξαιρούνται από τον περιορισμό

Οι κανόνες της Σύμβασης αυτής δεν εφαρμόζονται σε:

(α) Απαιτήσεις για επιθαλάσσια αρωγή ή για συνεισφορά σε γενική αβαρία.

(β) Απαιτήσεις για ζημιές που προέρχονται από ρύπανση πετρελαίου, με την έννοια της Διεθνούς Σύμβασης για την Αστική Ευθύνη για ζημιά από ρύπανση πετρελαίου, της 29ης Νοεμβρίου 1969 ή οποιασδήποτε τροποποίησης ή πρωτοκόλλου της που είναι σε ισχύ.

(γ) Απαιτήσεις σύμφωνα με οποιαδήποτε διεθνή σύμβαση ή εθνική νομοθεσία που προβλέπει ή απαγορεύει τον περιορισμό της ευθύνης για ζημιές από πυρηνική ενέργεια.

(δ) Απαιτήσεις κατά του πλοιοκτήτη πυρηνοκίνητου πλοίου για ζημιές από πυρηνική ενέργεια.

(ε) Απαιτήσεις υπαλλήλων του πλοιοκτήτη ή εκείνου που παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής που τα καθήκοντά τους συνδέονται με το πλοίο ή την επιχείρηση επιθαλάσσιας αρωγής που περιλαμβάνουν και τις απαιτήσεις των κληρονόμων τους, των προσώπων που εξαρτώνται από αυτούς ή άλλων προσώπων που δικαιούνται να εγείρουν τέτοιες απαιτήσεις, εάν σύμφωνα με τη νομοθεσία που διέπει τη σύμβαση παροχής υπηρεσιών μεταξύ του πλοιοκτήτη ή εκείνου που παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής και των παραπάνω υπαλλήλων ο πλοιοκτήτης ή εκείνος που παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του σχετικά με αυτές τις απαιτήσεις, ή εάν βάσει της νομοθεσίας αυτής, τους επιτρέπεται ο περιορισμός της ευθύνης τους αλλά σε ποσό μεγαλύτερο από αυτό που προβλέπει το Άρθρο 6.

Άρθρο 4

Συμπεριφορά που αποκλείει τον περιορισμό

Πρόσωπο που υπέχει ευθύνη δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του εάν αποδειχθεί ότι η απώλεια προήλθε από προσωπική του πράξη ή παράλειψη που έγινε με πρόθεση να προκληθεί αυτή η απώλεια ή επέδειξε αδιαφορία και με γνώση ότι μία τέτοια απώλεια θα επακολουθήσει πιθανά.

Άρθρο 5

Ανταπαιτήσεις

Όταν πρόσωπο που δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του σύμφωνα με τους κανόνες της παρούσας Σύμβασης έχει απαίτηση κατά του προσώπου που έχει την απαίτηση η οποία προέρχεται από το ίδιο περιστατικό, οι αντίστοιχες απαιτήσεις τους θα συμψηφίζονται και οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής θα εφαρμόζονται μόνο για το υπόλοιπο που ενδεχόμενα να υπάρχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ. ΟΡΙΑ ΕΥΘΥΝΗΣ

Άρθρο 6

Γενικά όρια

1. Τα όρια της ευθύνης για απαιτήσεις εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο Άρθρο 7, που προέκυψαν από το ίδιο περιστατικό, υπολογίζονται ως εξής:

(α) Σχετικά με απαιτήσεις για απώλεια ζωής ή σωματικές βλάβες:

(ι) 333.000 Μονάδες Υπολογισμού για πλοίο χωρητικότητας που δεν υπερβαίνει τους 500 κόρους·

(ιι) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, το ακόλουθο ποσό επί πλέον αυτού που αναφέρθηκε στο (ι):

για κάθε κόρο από 501 μέχρι 3.000 κόρους, 500 Μονάδες Υπολογισμού·

για κάθε κόρο από 3.001 μέχρι 30.000 κόρους, 333 Μονάδες Υπολογισμού·

για κάθε κόρο από 30.001 μέχρι 70.000 κόρους, 250 Μονάδες Υπολογισμού·

και για κάθε κόρο πάνω από 70.000 κόρους, 167 Μονάδες Υπολογισμού.

(β) Σχετικά με οποιαδήποτε άλλη απαίτηση:

(ι) 167.000 Μονάδες Υπολογισμού για πλοίο χωρητικότητας που δεν υπερβαίνει τους 500 κόρους·

(ιι) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, τα ακόλουθα ποσό επί πλέον αυτού που αναφέρθηκε στο (ι):

για κάθε κόρο από 501 μέχρι 30.000 κόρους, 167 Μονάδες Υπολογισμού·

για κάθε κόρο από 30.001 μέχρι 70.000 κόρους, 125 Μονάδες Υπολογισμού και

για κάθε κόρο πάνω από 70.000 κόρους, 83 Μονάδες Υπολογισμού.

2. Όπου το ποσό που υπολογίστηκε, σύμφωνα με την παράγραφο 1 (α) δεν φθάνει για να ικανοποιηθούν απόλυτα οι απαιτήσεις που αναφέρονται εκεί, το ποσό που υπολογίστηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1 (β) θα διατίθεται για την πληρωμή του ανεξόφλητου μέρους των απαιτήσεων της παραγράφου 1 (α) και αυτό το ανεξόφλητο υπόλοιπο της απαίτησης θα κατατάσσεται σύμμετρα με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (β).

3. Εν τούτοις, χωρίς να θίγεται το δικαίωμα των απαιτήσεων για απώλεια ζωής ή σωματικές βλάβες σύμφωνα με την παράγραφο 2, ένα Κράτος – Μέλος μπορεί να προβλέψει στην εθνική του νομοθεσία ότι απαιτήσεις που προέρχονται από ζημιές σε λιμενικά έργα, δεξαμενές, διαύλους ναυσιπλοΐας και βοηθήματα ναυσιπλοΐας θα έχουν σε σχέση με τις άλλες απαιτήσεις της παραγράφου 1 (β) την προτεραιότητα που καθορίζει η νομοθεσία αυτή.

4. Τα όρια της ευθύνης για εκείνον που παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής που δεν παρέχει τις υπηρεσίες του από πλοίο ή για εκείνον που παρέχει υπηρεσίες αποκλειστικά πάνω στο πλοίο για ή σε σχέση με το οποίο παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής θα υπολογίζονται σύμφωνα με χωρητικότητα 1.500 κόρων.

5. Για το σκοπό της Σύμβασης αυτής η χωρητικότητα του πλοίου θα είναι η ολική χωρητικότητα που υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες καταμέτρησης που περιέχονται στο Παράρτημα Ι της Διεθνούς Σύμβασης για την Καταμέτρηση Πλοίων, 1969.

Άρθρο 7

Όριο για απαιτήσεις επιβατών

1. Σχετικά με απαιτήσεις που δημιουργούνται από περιστατικό για απώλεια ζωής ή σωματικής βλάβης σε επιβάτες πλοίου, το όριο της ευθύνης του πλοιοκτήτη θα είναι ποσό 46.666 Μονάδων Υπολογισμού που πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των επιβατών που επιτρέπεται να φέρει το πλοίο σύμφωνα με το πιστοποιητικό του πλοίου, αλλά που δεν θα είναι παραπάνω από 25 εκατομμύρια Μονάδες Υπολογισμού.

2. Για το σκοπό του Άρθρου αυτού, «απαιτήσεις για απώλεια ζωής ή σωματικής βλάβης σε επιβάτες πλοίου» σημαίνουν οποιεσδήποτε απαιτήσεις που προέρχονται από ή για λογαριασμό προσώπου που μεταφέρεται με το πλοίο αυτό:

α) με βάση σύμβαση μεταφοράς επιβάτου, ή.

(β) που με τη συναίνεση του μεταφορέα, συνοδεύει όχημα ή ζώντα ζώα που καλύπτονται από σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων.

Άρθρο 8

Μονάδα Υπολογισμού

1. Η Μονάδα Υπολογισμού που αναφέρεται στα Άρθρα 6 και 7 είναι τα Ειδικά Τραβηχτικά Δικαιώματα, όπως προσδιορίζονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τα ποσά που αναφέρονται στα Άρθρα 6 και 7 θα μετατρέπονται στο εθνικό νόμισμα του Κράτους στο οποίο επιδιώκεται περιορισμός, σύμφωνα με την αξία που έχει το νόμισμα αυτό την ημερομηνία της σύστασης του κεφαλαίου περιορισμού της πραγματοποίησης της πληρωμής ή της παροχής ασφάλειας ισοδύναμης με την πληρωμή αυτή, βάσει της νομοθεσίας αυτού του Κράτους.

Η αναγωγή της αξίας του εθνικού νομίσματος σε Ειδικά Τραβηχτικά Δικαιώματα ενός Κράτους – Μέλους, που είναι μέλος

του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, θα υπολογίζεται, σύμφωνα με την ισχύουσα και εφαρμοζόμενη μέθοδο εκτίμησης του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, στη συγκεκριμένη ημερομηνία για τη λειτουργία και τις συναλλαγές του.

Η αναγωγή της αξίας του εθνικού νομίσματος σε Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα, ενός Κράτους – Μέλους που δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, θα υπολογίζεται με τον τρόπο που θα καθορίζει το ίδιο το Κράτος – Μέλος.

2. Εν τούτοις, Κράτη που δεν είναι μέλη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και στα οποία η νομοθεσία τους δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 μπορούν, κατά το χρόνο της υπογραφής, χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή κατά το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ή οποτεδήποτε αργότερα, να δηλώσουν ότι τα όρια της ευθύνης που προβλέπονται στη Σύμβαση αυτή και θα εφαρμόζονται στο έδαφός τους θα καθορίζονται ως εξής:

(α) σχετικά με το Άρθρο 6, παράγραφος 1 (α) σε ποσό:

(ι) 5 εκατομμυρίων νομισματικών μονάδων για πλοίο χωρητικότητας που δεν υπερβαίνει τους 500 χόρους·

(ιι) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, το παρακάτω ποσό από αυτό που αναφέρεται στο (ι):

για κάθε χόρο από 501 μέχρι 3.000 χόρους 7.500 νομισματικές μονάδες·

για κάθε χόρο από 3.001 μέχρι 30.000 χόρους 5.000 νομισματικές μονάδες·

για κάθε χόρο από 30.001 μέχρι 70.000 χόρους, 3.750 νομισματικές μονάδες, και

για κάθε χόρο πάνω από 70.000 χόρους, 2.500 νομισματικές μονάδες και.

(β) σχετικά με το Άρθρο 6, παράγραφος 1 (β), σε ποσό:

(ι) 2,5 εκατομμυρίων νομισματικών μονάδων για πλοίο με χωρητικότητα που δεν υπερβαίνει τους 500 χόρους·

(ιι) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, το παρακάτω ποσό πάνω από αυτό που αναφέρεται στο (ι):

για κάθε χόρο από 501 μέχρι 30.000 χόρους, 2.500 νομισματικές μονάδες·

για κάθε χόρο από 30.001 μέχρι 70.000 χόρους, 1.850 νομισματικές μονάδες και

για κάθε χόρο πάνω από 70.000 χόρους, 1.250 νομισματικές μονάδες και.

(γ) σχετικά με το Άρθρο 7, παράγραφος 1, σε ποσό 700.000 νομισματικών μονάδων που πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των επιβατών που επιτρέπεται να μεταφέρει το πλοίο σύμφωνα με το πιστοποιητικό του, που όμως δεν θα υπερβαίνει τα 375 εκατομμύρια νομισματικές μονάδες.

Οι παράγραφοι 2 και 3 του Άρθρου 6 εφαρμόζονται αντίστοιχα στις υποπαραγράφους (α) και (β) αυτής της παραγράφου.

3. Η νομισματική μονάδα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 αντιστοιχεί σε 65,5 χιλιοστόγραμμα χρυσού καθαρότητας 900 βαθμών.

Η μετατροπή των ποσών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 σε εθνικό νόμισμα θα γίνεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενδιαφερόμενου Κράτους.

4. Ο υπολογισμός που αναφέρεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 1 και η μετατροπή που αναφέρεται στην παράγραφο 3 θα γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να εκφράζει το εθνικό νόμισμα του Κράτους – Μέλους κατά το δυνατόν την ίδια πραγματική αξία για τα ποσά των Άρθρων 6 και 7 όπως εκφράζεται εκεί σε μονάδες υπολογισμού.

Κατά το χρόνο της υπογραφής χωρίς επιφύλαξη όσον αφορά την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή κατά την κατάθεση του οργάνου που αναφέρεται στο Άρθρο 16 και όταν υπάρχει αλλαγή της μεθόδου υπολογισμού ή της αξίας του εθνικού νομίσματος σε σχέση με την μονάδα υπολογισμού ή τη νομισματική μονάδα, τα Κράτη – Μέλη θα ανακοινώνουν στο θεματοφύλακα τον τρόπο υπολογισμού που ακολουθείται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή το αποτέλεσμα της μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 3, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 9

Συσσώρευση απαιτήσεων

1. Τα όρια ευθύνης, που καθορίζονται σύμφωνα με το Άρθρο 6, εφαρμόζονται για το σύνολο των απαιτήσεων που δημιουργήθηκαν από ένα συγκεκριμένο περιστατικό:

(α) κατά του προσώπου ή των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 1 και κάθε προσώπου για την πράξη, αμέλεια ή παράλειψη των οποίων, το παραπάνω πρόσωπο ή πρόσωπα είναι υπεύθυνα ή.

(β) κατά του πλοιοκτήτη πλοίου που παρέχει υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής από το πλοίο αυτό και του παρέχοντος υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής ή εκείνων που παρέχουν υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής από αυτό το πλοίο και κατά κάθε προσώπου για την πράξη, αμέλεια ή παράλειψη των οποίων ο πλοιοκτήτης ή εκείνος ή εκείνοι που παρέχουν υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής είναι υπεύθυνοι ή.

(γ) κατά εκείνου ή εκείνων που παρέχουν υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής που δεν ενεργούν από πλοίο ή που ενεργούν μόνο πάνω στο πλοίο, στο οποίο, ή σε σχέση με το οποίο, προσφέρονται οι υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής και κάθε προσώπου για την πράξη, αμέλεια ή παράλειψη των οποίων εκείνος ή εκείνοι που παρέχουν υπηρεσίες επιθαλάσσιας αρωγής είναι υπεύθυνοι.

2. Τα όρια ευθύνης που καθορίζονται σύμφωνα με το Άρθρο 7 εφαρμόζονται στο σύνολο των απαιτήσεων, οι οποίες μπορούν να δημιουργηθούν από ένα συγκεκριμένο περιστατικό κατά του προσώπου ή των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 1 όσον αφορά το πλοίο που αναφέρεται στο Άρθρο 7 και κάθε προσώπου για την πράξη, αμέλεια ή παράλειψη των οποίων τα παραπάνω πρόσωπα είναι υπεύθυνα.

Άρθρο 10

Περιορισμός της ευθύνης χωρίς τη σύσταση κεφαλαίου περιορισμού

1. Περιορισμός της ευθύνης μπορεί να ασκηθεί ακόμα και αν δεν έχει συσταθεί το κεφάλαιο περιορισμού που προβλέπεται στο Άρθρο 11. Εν τούτοις, ένα Κράτος – Μέλος μπορεί να προβλέψει στην εθνική του νομοθεσία ότι σε περίπτωση αγωγής ενώπιον Δικαστηρίων του για την καταβολή απαίτησης που υπόκειται σε περιορισμό, το υπεύθυνο πρόσωπο δεν μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα περιορισμού της ευθύνης του παρά μόνο εάν το κεφάλαιο περιορισμού έχει συσταθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, ή γίνεται η σύστασή του κατά το χρόνο που γίνεται επίκληση του δικαιώματος περιορισμού της ευθύνης.

2. Εάν γίνεται επίκληση περιορισμού της ευθύνης χωρίς σύσταση του κεφαλαίου περιορισμού εφαρμόζονται αντίστοιχα οι διατάξεις του Άρθρου 12.

3. Οι κανόνες διαδικασίας για την εφαρμογή του Άρθρου αυτού θα ρυθμίζονται από την εθνική νομοθεσία του Κράτους – Μέλους στο οποίο έχει εγερθεί η αγωγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ

Άρθρο 11

Σύσταση του κεφαλαίου

1. Κάθε πρόσωπο που μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο, μπορεί να συστήσει κεφάλαιο περιορισμού στο Δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή σε οποιοδήποτε Κράτος – Μέλος στο οποίο έχει ασκηθεί αγωγή για απαιτήσεις που υπόκεινται σε περιορισμό.

Το κεφάλαιο θα πρέπει να καλύπτει το σύνολο των ποσών που προσδιορίζονται από τα Άρθρα 6 και 7 όπως εφαρμόζονται για απαιτήσεις για τις οποίες το πρόσωπο αυτό μπορεί να είναι υπεύθυνο, μαζί με τον ανάλογο τόκο από την ημερομηνία του γεγονότος από το οποίο προκύπτει η ευθύνη ως την ημερομηνία σύστασης του κεφαλαίου. Κάθε κεφάλαιο που έχει συσταθεί με τον τρόπο αυτόν θα διατίθεται μόνο για την πληρωμή απαιτήσεων για τις οποίες μπορεί να γίνει επίκληση περιορισμού της ευθύνης.

2. Το κεφάλαιο μπορεί να συσταθεί, είτε με κατάθεση του ποσού, είτε με παροχή εγγύησης αποδεκτής από τη νομοθεσία του Κράτους – Μέλους, στο οποίο έχει συσταθεί το κεφάλαιο και που θεωρείται επαρκής από το Δικαστήριο ή την άλλη αρμόδια αρχή.

3. Το κεφάλαιο που έχει συσταθεί από ένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (α), (β) ή (γ) ή στην παράγραφο 2 του Άρθρου 9 ή τον ασφαλιστή του θα θεωρείται ότι έχει συσταθεί από όλα τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (α), (β) ή (γ) ή στην παράγραφο 2 αντίστοιχα.

Άρθρο 12

Διανομή του κεφαλαίου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 1, 2 και 3 του Άρθρου 6 και του Άρθρου 7, το κεφάλαιο διανέμεται στους δικαιούχους αναλογικά με τις απαιτήσεις τους που έχουν αναγνωρισθεί έναντι του κεφαλαίου.

2. Εάν, πριν από τη διανομή του κεφαλαίου, το υπεύθυνο πρόσωπο, ή ο ασφαλιστής του, έχει τακτοποιήσει μία απαίτηση έναντι του κεφαλαίου, αυτό το πρόσωπο υποκαθίσταται ως το ποσό που έχει καταβάλλει, στα δικαιώματα τα οποία το πρόσωπο που αποζημιώθηκε με τον τρόπο αυτόν θα απολάμβανε σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

3. Το δικαίωμα υποκατάστασης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 μπορεί επίσης να ασκηθεί από πρόσωπα άλλα εκτός από εκείνα που αναφέρονται εκεί σχετικά με κάθε ποσό αποζημίωσης που μπορεί να έχει καταβληθεί, αλλά μόνο κατά την έκταση που η υποκατάσταση αυτή επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία που εφαρμόζεται.

4. Όταν το υπεύθυνο πρόσωπο ή κάθε άλλο πρόσωπο αποδείξει ότι μπορεί να υποχρεωθεί να πληρώσει σε μεταγενέστερο χρόνο το σύνολο ή μέρος από ποσά αποζημίωσης σχετικά με τα οποία το πρόσωπο αυτό θα είχε το δικαίωμα υποκατάστασης σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 εάν η αποζημίωση είχε καταβληθεί πριν από τη διανομή του κεφαλαίου, το Δικαστήριο ή η άλλη αρμόδια αρχή του Κράτους όπου έχει συσταθεί το κεφάλαιο μπορεί να διατάξει ότι επαρκές ποσό θα κρατηθεί προσωρινά για να έχει τη δυνατότητα το πρόσωπο αυτό στο μεταγενέστερο αυτόν χρόνο να ικανοποιηθεί για την απαίτησή του από το κεφάλαιο.

Άρθρο 13

Αποκλεισμός άλλων αγωγών

1. Όταν έχει συσταθεί κεφάλαιο περιορισμού σύμφωνα με το Άρθρο 11, κάθε πρόσωπο που έχει εγείρει απαίτηση έναντι του κεφαλαίου δεν επιτρέπεται να ασκήσει άλλα δικαιώματα σχετικά με την απαίτησή αυτή σε άλλα περιουσιακά στοιχεία προσώπου από το οποίο ή για λογαριασμό του οποίου έχει συσταθεί το κεφάλαιο.

2. Μετά την σύσταση του κεφαλαίου περιορισμού σύμφωνα με το Άρθρο 11, κάθε πλοίο ή άλλο περιουσιακό στοιχείο που ανήκει στο πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου έχει συσταθεί το κεφάλαιο, τα οποία έχουν κατασχεθεί σε δικαιοδοσία Κράτους – Μέλους για απαίτηση που μπορεί να εγερθεί κατά του κεφαλαίου, ή οποιαδήποτε ασφάλεια έχει παρασχεθεί, μπορεί να αποδεσμευθούν με διαταγή του Δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής του Κράτους αυτού. Εν τούτοις, η αποδέσμευση αυτή θα διατάσσεται υποχρεωτικά εάν το κεφάλαιο περιορισμού έχει συσταθεί:

(α) στο λιμάνι όπου έλαβε χώρα το συμβάν, ή, εάν έλαβε χώρα έξω από το λιμάνι, στο πρώτο λιμάνι κατάπλου μετά το συμβάν ή·

(β) στο λιμάνι αποβίβασης σχετικά με απαιτήσεις για απώλεια ζωής ή σωματικές βλάβες ή·

(γ) στο λιμάνι εκφόρτωσης σχετικά με ζημιές φορτίου ή.

(δ) στο Κράτος όπου έγινε η κατάσχεση.

3. Οι κανόνες των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται μόνο εάν εκείνος που έχει την απαίτηση μπορεί να την εγείρει κατά του κεφαλαίου περιορισμού στο Δικαστήριο που διαχειρίζεται αυτό το κεφάλαιο και το κεφάλαιο είναι πράγματι διαθέσιμο και ελεύθερα μεταβιβάσιμο σχετικά με αυτήν την απαίτηση.

Άρθρο 14

Νομοθεσία που εφαρμόζεται

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου οι κανόνες σχετικά με τη σύσταση και τη διανομή του κεφαλαίου περιορισμού και όλοι οι κανόνες διαδικασίας που συνδέονται με αυτούς θα διέπονται από τη νομοθεσία του Κράτους – Μέλους στο οποίο έχει συσταθεί το κεφάλαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 15

1. Η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται κάθε φορά που πρόσωπο απ' αυτά που αναφέρονται στο Άρθρο 1 επιδιώκει τον περιορισμό της ευθύνης του σε Δικαστήριο Κράτους – Μέλους ή επιδιώκει να εξασφαλίσει την αποδέσμευση ενός πλοίου ή άλλου περιουσιακού στοιχείου ή την αποδέσμευση άλλης ασφάλειας που έχει παρασχεθεί στα πλαίσια της δικαιοδοσίας Κράτους – Μέλους ή επιδιώκει να εξασφαλίσει την αποδέσμευση ενός πλοίου ή άλλου περιουσιακού στοιχείου ή την αποδέσμευση άλλης ασφάλειας που έχει παρασχεθεί στα πλαίσια της δικαιοδοσίας Κράτους – Μέλους.

Εν τούτοις, κάθε Κράτος – Μέλος μπορεί να αποκλείσει ολικά ή μερικά την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής από κάθε πρόσωπο που αναφέρεται στο Άρθρο 1 το οποίο, κατά το χρόνο που επικαλείται τους κανόνες της παρούσας Σύμβασης στο Δικαστήριο του παραπάνω Κράτους, δεν έχει τη συνήθη διαμονή του σε Κράτος – Μέλος ή δεν έχει τον κύριο τόπο δραστηριότητάς του σε Κράτος – Μέλος ή κάθε πλοίο σχετικά με το οποίο ασκείται το δικαίωμα περιορισμού ή του οποίου επιδιώκεται η αποδέσμευση και που, κατά τον παραπάνω χρόνο, δεν φέρει τη σημαία Κράτους – Μέλους.

2. Κράτος – Μέλος μπορεί να ρυθμίζει με ειδικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας το σύστημα περιορισμού ευθύνης που θα εφαρμόζεται σε πλοία τα οποία:

(α) σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, προορίζονται για εσωτερική ναυσιπλοΐα:

(β) έχουν χωρητικότητα κάτω των 300 κόρων.

Κράτος – Μέλος το οποίο κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχεται στην παράγραφο αυτή θα ενημερώνει το θεματοφύλακα για τα όρια της ευθύνης που έχουν υιοθετηθεί από την εθνική του νομοθεσία ή για την έλλειψη τέτοιων ορίων.

3. Κράτος – Μέλος μπορεί να κανονίσει με ειδικές διατάξεις της εθνικής του νομοθεσίας το σύστημα περιορισμού της ευθύνης που θα εφαρμόζεται σε απαιτήσεις που εγείρονται σε περιπτώσεις στις οποίες δεν εμπλέκονται με κανένα τρόπο συμφέροντα προσώπων που είναι υπήκοοι άλλων Κρατών – Μελών.

4. Τα Δικαστήρια ενός Κράτους – Μέλους δεν θα εφαρμόζουν την παρούσα Σύμβαση σε πλοία που έχουν κατασκευασθεί ή μετασκευασθεί και απασχολούνται σε εργασίες εξόρυξης:

(α) όταν το Κράτος αυτό έχει καθιερώσει σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία υψηλότερο όριο ευθύνης από αυτό που προβλέπεται στο Άρθρο 6 ή

(β) όταν ο Κράτος αυτό έχει γίνει μέλος διεθνούς σύμβασης που ρυθμίζει το σύστημα ευθύνης σε σχέση με αυτά τα πλοία.

Σε περίπτωση που εφαρμόζεται η υποπαράγραφος (α) αυτό το Κράτος – Μέλος θα ενημερώνει το θεματοφύλακα.

5. Η παρούσα Σύμβαση δεν θα εφαρμόζεται σε:

(α) αερόστρωμνα σκάφη.

(β) πλωτές εξέδρες που έχουν κατασκευασθεί για το σκοπό έρευνας ή εκμετάλλευσης των φυσικών πηγών του βυθού ή του υπεδάφους του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Υπογραφή, επικύρωση και προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη στην έδρα του Διακυβερνητικού Ναυτιλιακού Συμβουλευτικού Οργανισμού (στο εξής θα αναφέρεται σαν Ο Οργανισμός από 1 Φεβρουαρίου 1977 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 και κατόπιν θα παραμένει ανοικτή για προσχώρηση.

2. Όλα τα Κράτη μπορούν να καταστούν μέλη της Σύμβασης αυτής με:

(α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή·

(β) υπογραφή που υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση όταν ακολουθείται από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή·

(γ) προσχώρηση.

3. Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση θα πραγματοποιείται με την κατάθεση τυπικού οργάνου κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού (εφεξής θα αναφέρεται σαν «Ο Γενικός Γραμματέας»).

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα μετά την πάροδο ενός χρόνου από την ημερομηνία κατά την οποία δώδεκα Κράτη είτε την έχουν υπογράψει χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση είτε έχουν καταθέσει τα απαιτούμενα όργανα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για ένα Κράτος που καταθέτει όργανο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ή υπογράφει χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση σχετικά με τη Σύμβαση αυτή, μετά την εκπλήρωση των προϋποθέσεων για την έναρξη ισχύος αλλά πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος, η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση ή η υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση θα παράγει αποτελέσματα κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης ή κατά την πρώτη ημέρα του μήνα μετά την πάροδο της ενενηκοστής ημέρας μετά την ημερομηνία της υπογραφής ή της κατάθεσης του οργάνου, εάν αυτή η ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

3. Για κάθε Κράτος που μεταγενέστερα καθίσταται Μέλος της παρούσας Σύμβασης, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα μετά την πάροδο ενενήντα ημερών μετά την ημερομηνία που το Κράτος αυτό κατέθεσε το όργανό του.

4. Όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ Κρατών που επικυρώνουν, αποδέχονται ή εγκρίνουν την παρούσα Σύμβαση ή προσχωρούν σ' αυτήν, η Σύμβαση αυτή θα αντικαθιστά και θα ακυρώνει τη Διεθνή Σύμβαση για τον Περιορισμό της Ευθύνης των Πλοιοκτητών Θαλασσοπλοούντων Πλοίων, που έγινε στις Βρυξέλλες στις 10 Οκτωβρίου 1957, και τη Διεθνή Σύμβαση για την Ενοποίηση ορισμένων Κανόνων σχετικά με τον Περιορισμό Ευθύνης των Πλοιοκτητών Θαλασσοπλοούντων Πλοίων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 25 Αυγούστου 1924.

Άρθρο 18

Επιφυλάξεις

1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να διατηρεί το δικαίωμα να εξαιρεί την εφαρμογή του Άρθρου 2 παράγραφος 1 (δ) και (ε). Καμία άλλη επιφύλαξη δεν θα είναι επιτρεπτή στις ουσιώδεις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

2. Επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν κατά το χρόνο υπογραφής υπόκεινται σε επιβεβαίωση κατά την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

3. Κάθε Κράτος που έχει διατυπώσει επιφύλαξη στην παρούσα Σύμβαση μπορεί να την αποσύρει οποτεδήποτε με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα. Η άρση αυτή θα παράγει αποτέλεσμα κατά την ημερομηνία που λαμβάνεται η δήλωση.

Εάν η δήλωση αναφέρει ότι η άρση επιφύλαξης παράγει αποτέλεσμα κατά μία συγκεκριμένη ημερομηνία και η ημερομηνία αυτή είναι μεταγενέστερη από την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα, η άρση θα παράγει αποτέλεσμα τη μεταγενέστερη αυτήν ημερομηνία.

Άρθρο 19

Καταγγελία

1. Η παρούσα Σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί από ένα Κράτος – Μέλος οποιοδήποτε χρόνο μετά την πάροδο ενός χρόνου από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για το Κράτος αυτό.

2. Η καταγγελία θα παράγει αποτέλεσμα με την κατάθεση οργάνου στο Γενικό Γραμματέα.

3. Η καταγγελία θα παράγει αποτέλεσμα κατά την πρώτη ημέρα του μήνα μετά την πάροδο ενός χρόνου μετά την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου, ή μετά από μία μεγαλύτερη περίοδο που μπορεί να ορίζεται στο όργανο.

Άρθρο 20

Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Διάσκεψη με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση της Σύμβασης αυτής μπορεί να συγκληθεί από τον Οργανισμό.

2. Ο Οργανισμός θα συγκαλεί Διάσκεψη των Κρατών – Με-

λών της παρούσας Σύμβασης με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίησή της μετά από αίτηση όχι λιγότερου από το ένα τρίτο των Μελών.

3. Μετά την ημερομηνία της έναρξης ισχύος μιάς τροποποίησης της Σύμβασης αυτής, κάθε όργανο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης που κατατέθηκε θα θεωρείται ότι αναφέρεται στη Σύμβαση όπως τροποποιήθηκε, εκτός εάν στο όργανο εκφράζεται επιθυμία για το αντίθετο.

Άρθρο 21

Αναθεώρηση των ποσών περιορισμού και της Μονάδας Υπολογισμού ή της νομισματικής μονάδας

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 20, Διάσκεψη μόνο για το σκοπό μεταβολής των ποσών που καθορίζονται στα Άρθρα 6 και 7 και στο Άρθρο 8, παράγραφος 2, ή για αντικατάσταση της μιάς ή και των δύο Μονάδων που ορίζονται στο Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, από άλλες μονάδες θα συγκαλείται από τον Οργανισμό σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του Άρθρου αυτού. Τροποποίηση των ποσών θα γίνεται μόνο λόγω σημαντικής αλλαγής της πραγματικής αξίας τους.

2. Ο Οργανισμός θα συγκαλεί τη Διάσκεψη αυτή μετά από αίτηση όχι λιγότερου από το ένα τέταρτο των Κρατών – Μελών.

3. Απόφαση για μεταβολή των ποσών ή για αντικατάσταση των Μονάδων από άλλες μονάδες υπολογισμού θα λαμβάνεται με πλειοψηφία δύο τρίτων των Κρατών – Μελών που είναι παρόντα και ψηφίζουν κατά την παραπάνω Διάσκεψη.

4. Οποιοδήποτε Κράτος που καταθέτει το όργανό του επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση, μετά την έναρξη ισχύος μιας τροποποίησης, θα εφαρμόζει τη Σύμβαση όπως έχει τροποποιηθεί.

Άρθρο 22

Θεματοφύλακας

1. Η παρούσα Σύμβαση θα κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα.

2. Ο Γενικός Γραμματέας θα:

(α) διαβιβάζει επικυρωμένα ακριβή αντίγραφα της Σύμβασης αυτής σε όλα τα Κράτη τα οποία κλήθηκαν να λάβουν μέρος στη Διάσκεψη για τον Περιορισμό Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις και σε κάθε άλλο Κράτος που προσχωρεί στη Σύμβαση αυτή.

(β) ενημερώνει όλα τα Κράτη τα οποία έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση για:

(ι) κάθε νέα υπογραφή και κάθε κατάθεση οργάνου και κάθε επιφύλαξη μαζί με τη σχετική ημερομηνία·

(ιι) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής ή κάθε τροποποίησή της·

(ιιι) κάθε καταγγελία της παρούσας Σύμβασης και την ημερομηνία κατά την οποία παράγει αποτέλεσμα·

(ιν) κάθε τροποποίηση που έχει υιοθετηθεί σύμφωνα με τα Άρθρα 20 ή 21·

(ν) κάθε επικοινωνία που προβλέπεται από οποιοδήποτε Άρθρο της Σύμβασης αυτής.

3. Με την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο θα διαβιβάζεται από το Γενικό Γραμματέα στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών για καταχώρηση και δημοσίευση σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 23

Γλώσσες

Η παρούσα Σύμβαση συντάχθηκε σε ένα μόνο πρωτότυπο στην αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα, και καθένα κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΤΗΝ 19η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1976.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ οι υπογεγραμμένοι που είναι κατάλληλα εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτόν υπέγραψαν τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Α. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΑΡ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
Ταχ. Κώδικας: 104 32
TELEX : 22.3211 YPET GR

Οι Υπηρεσίες του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ** λειτουργούν καθημερινά από **8.00'** έως **13.30'**

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

* Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Καποδιστρίου 25 τηλ.: 52.39.762
* ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
* Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
* Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547

* Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785

Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

* Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 50. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 80, από 17 έως 24 δρχ. 100

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 30 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531			Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512	
Η ετήσια συνδρομή είναι:			Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)	
α) Για το Τεύχος Α'	Δρχ.	10.000	Δρχ.	500
β) » » » Β'	»	19.000	»	950
γ) » » » Γ'	»	6.000	»	300
δ) » » » Δ'	»	18.000	»	900
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	»	12.000	»	600
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	»	6.000	»	300
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	»	3.000	»	150
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	»	6.000	»	300
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	»	1.500	»	75
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	»	40.000	»	2.000
ια) Για όλα τα Τεύχη	»	85.000	»	4.250

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320